

Почуй мене, брате

Петро Голота

...Весна десь шумить
робітничка,
А я у залізнім полоні...
У мене ось на долоні
Веселий од сонця
промінчик.
Я руки свої простягаю,
Крізь грубі, заржавлені
ґрати,
До сонця привіт посилаю:
- Почуй мене, брате!

*Джерело: **Юрій Винничук. Невідоме Розстріляне Відродження.***

Упорядник: Юрій Винничук. Харків: Фоліо. 2016. 768 с. ISBN

978-966-03-7531-4